

men herved er at bemærke, at det kun er en Anvendelse af, hvad der galdt ifølge den tidligere Kjøbstadcommunallovgivning, da Amtmanden var stillet ind mellem Kjøbstæderne og Indenrigsministeriet. Dette er jo forandret, Amtmanden er falden bort for Kjøbstædernes Bedkommende. Naar nu den ærede Minister siger, at det ikke er en Forringelse i Flækkernes Stilling, at man sætter Amtsraadet istedetfor Amtmanden, idet Amtmanden jo er Medlem af Amtsraadet, saa er der allerede af den ærede Taler, der først havde Ordet idag, erindret, at det dog er et Raisonnement, som kun for en aldeles overfladisk Betragtning kan have nogen Holdbarhed. At Communalbestyrelsernes Stilling i en væsentlig Henseende forandres derved, synes jo at være aldeles ubestrideligt; men jeg skal tilføie, at der en Forandring, som er af endnu større Betydning, og det er den, at Amtmanden efter de nu gjældende Regler for Flækkernes Bestyrelse vel er en Slags overordnet Autoritet, men dog ikke anderledes, end at, forsaavidt der er Meningsforskjellighed tilstede mellem Communalbestyrelsen og Amtmanden, saa kan der appelleres til Indenrigsministeren fra Flækkernes Side. Saaledes som Lovforslaget foreligger, seer det imidlertid ud, som om Amtsraadet netop i de væsentligste Tilfælde skulde have den endelig afgjørende Stemme, hvorfra der ikke kunde appelleres til Indenrigsministeren. Derfor det er Meningen, og det synes, den ærede Minister at bekræfte, saa er der altsaa i den Henseende skeet, eller vil der ved Lovforslaget skee en væsentlig Formindskelse eller Forringelse i Communerens Stilling i Sammenligning med den nuværende. Og fremdeles skal jeg føie til, at efter de nu gjældende Bestemmelser er der flere og væsentlige Tilfælde, hvor denne Amtmandens Stilling ikke finder Sted, hvor Communalbestyrelserne ere satte i et umiddelbart Forhold til Indenrigsministeren; det er navnlig i Forhold, som berøre snart andre Communer og snart de forskjellige Dele af selve Kommunen. Medens det saaledes f. Ex. i § 21 i Lovforslaget hedder, at Amtsraadets Samtykke udfordres saavel til Stiftelsen af nyt Fællesskab som til Ophævelsen af bestaaende Fællesskab mellem en af de her

omhandlede Communer og andre Communer, saa hedder det, for at jeg nu skal nævne et andet Navn end Frederiksberg, som det synes, at den ærede Minister er fjed af at høre om tale saa meget, altsaa for at jeg skal nævne Silkeborg, — som da er meget beffeden — i Regulativet for Silkeborg, at ved Opjørelsen af Silkeborg Communes Forhold til de tilstødende Communer er det, saavidt Enighed ikke kan tilveiebringes, ikke Amtsraadet, man skal henvende sig til, men Indenrigsministeren. Det er altsaa, synes det mig, ubestrideligt, at der foregaaer, om jeg saa maa sige, en Nedtrykkelse i disse Communes Stilling, og det tør jeg nok sige er ivertimod, hvad der tidligere har været tilfjttet, naar man havde Opmærksomheden henvendt paa disse Flækkers kommunale Forhold. Men Hovedspørgsmaalet er da naturligtvis dette: Kan det ansees for at være hensigtsmæssigt, i og for sig rigtigt og gavnligt, at disse Byer stilles under Amtsraadet istedetfor umiddelbart under Indenrigsministeriet? Og mig forekommer det da, at det er let at indsee, at i de fleste af de Forhold, hvorom der her er Spørgsmaal, kan der ikke forudsættes hos Amtsraadets Medlemmer eller Fleertallet af disse at være den Interesse for eller Indsigt i Forholdene tilstede, som dog synes at maatte være Betingelsen for, at man med Rette kan gjøre Amtsraadet til overordnet Instants. Derhos skal jeg gjøre opmærksom paa, at disse Communes Stilling dog ogsaa i andre Henseender er væsentlig forskjellig fra Landcommunerens, nemlig dert, at disse Communer ligesom Kjøbstadcommunerne, men forskjelligt fra, hvad der gjælder med Hensyn til Landcommunerne, have til Formand en af Kongen bestilket Tilsynsmand — ganske ligesom Kjøbstadcommunerne —, en Tilsynsmand, som man derfor ogsaa, som jeg nævnte før, i § 11 har givet den Myndighed at gribe ind, naar det antages, at Communalbestyrelsen overstrider sin Competence, og over hvem der kun kan føres Klage til Indenrigsministeren. Dette synes at være meget fornuftigt; men det synes ikke vel at harmonere med den Stilling, som man saaledes i selve dette Lovforslag vil give disse Flækker gjennem det Formandskab, som bringes tilveie gjennem den af Regjeringen be-